

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4T/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010132
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Mačura
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115010132.2

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Mariánom Mačúrom na hlavnom pojednávaní konanom 29. októbra 2015 v Prešove takto,

r o z h o d o l :

S. T., M.. XX.X.XXXX F. Q., A. Q. P., Š. XXXX/XX, U. Q. F. Č.. XXX, G.. U.

je vinná, že

dňa 11.9.2014 v dopoludňajších hodinách vošla do neuzamknutej izby č. 3 na oddelení pre matky s deťmi v R. R. U., U. Č.. XXXX/X, B. E. J. Č., kde sa zmocnila debetnej platobnej karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vydanéj k účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX v Slovenskej sporiteľni a.s. na meno J. Č. a následne pomocou odcudzenej debetnej platobnej karty vykonala operácie dňa 11.9.2014 o 12.46.42 hod. v bankomate Č. Č.. P. F. U., W. Č.. XX, dňa 11.9.2014 o 12.57.21 hod. v bankomate F. Č.. P. F. G. A. F. U. M. M. C. X a dňa 11.9.2014 o 12.57.37 hod. vykonala neoprávnený výber v sume 80,- € v bankomate F. Č.. P. F. G. A. F. U., M. C. X, čím pre poškodenú J. Č., M.. XX.X.XXXX, A. Q. U., Hlásený pobyt bezdomovca, prechodne bytom U., Ď. XXXX/XX, A. Č. R. R. U., U. XXXX/X vznikla neoprávneným výberom škoda v sume 80,- Eur. Obvinená S. T. dňa 30.11.2014 uhradila poškodenej J. Č. spôsobenú škodu v sume 80,- Eur,

teda

- neoprávnene vnikla do obydliá iného,
- neoprávnene si obstarala platobný prostriedok a použila ho,

čím spáchala

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á :

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 54 Trestného zákona ú h r n n ý trest povinnej práce v trvaní 40 (štyridsiatic) hodín.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov podala na S. T. obžalobu pre vyššie uvedený skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Dňa 16.4.2015 bola obžalovaná rozsudkom Okresného súdu U., Č.. B.. XT/XX/XXXX, uznaná za vinnú v zmysle obžaloby. Proti tomuto rozsudku podal prokurátor odvolanie.

Na základe uvedeného rozhodoval Krajský súd v Prešove, ktorý na neverejnom zasadnutí napadnutý rozsudok zrušil a vrátil Okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, s tým, že prvostupňový súd má vykonať dokazovanie spismi vo veciach Okresného súdu Q. P.. S.. XT/XXX/XXXX a Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 0T/325/2007 a vyžiadať správy z úradov práce sociálnych vecí a rodiny, do ktorých starostlivosti v spádovej oblasti obžalovaná spolu s deťmi patrí.

Súd dokazovanie doplnil v nevyhnutnom rozsahu, kde zistil nasledovné:

Obžalovaná sa na hlavnom pojednávaní ku spáchaniu skutku, ktorý jej je kladený za vinu priznala v celom rozsahu a podľa § 257 ods. 1 až 5 Tr. poriadku vyhlásila, že je vinná zo skutku kladenému jej za vinu v obžalobe prokurátora. Súd po splnení zákonných podmienok následne v zmysle § 257 ods. 7 Tr. poriadku jej vyhlásenie o vine prijal, keďže toto vyhlásenie bolo v súlade s dôkazmi obsiahnutými v trestnom spise. Na hlavnom pojednávaní bolo preto podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vykonané len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Po právnej stránke bolo potrebné posúdiť tento skutok ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, pretože neoprávnene vnikla do obydľia iného a neoprávnene si obstarala platobný prostriedok a použila ho.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku spáchaného trestného činu, súd mal za to, že obžalovaná konala v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona v priamom úmysle, pretože svojim konaním chcela porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom.

Trest má byť v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona vyvážený, aby zabezpečil náležitú ochranu našej spoločnosti a prevýchovu páchatela, pričom súčasne iných odradí od páchania trestných činov a vyjadrí morálne odsúdenie páchatela.

K osobe obžalovanej S. T. súd zistil, že má 4 maloleté deti, žije v sociálnom zariadení, je na materskej dovolenke, zároveň, že dlh si voči poškodenej vyrovnala. Priestupkovo doposiaľ nebola prejednávaná. Doposiaľ bola trikrát súdne prejednávaná, dva krát sa na ňu hľadí akoby nebola súdená. Naposledy bola odsúdená Okresným súdom Humenné a to trestným rozkazom sp. zn. 3T/54/2013 zo dňa 28.5.2013 k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou do 26.12.2014 (právoplatnosť 25.6.2013) pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona. Zo zabezpečených spisov súd zistil, že v daných prípadoch sa na obžalovanú hľadí akoby nebola súdená.

Pokiaľ ide o správy týkajúce sa jej starostlivosti o maloleté deti, z nich súd zistil, že má štyri deti zo vzťahu s dvomi mužmi, pričom o deti sa stará sama podľa svojich možností a schopností a býva v azylovom dome J. F. F.. Otec detí sa o výchovu maloletých detí nezaujíma a ani na výživné neprispieva. Deti sú odkázané na matku.

Obžalovanej S. T. bol ukladaný úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona keďže ju súd odsudzoval za dva trestné činy, pričom prichádzalo do úvahy uloženie trestu vo vzťahu k prísnejšiemu trestnému činu a to prečinu u neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, kde zákon ukladá uloženie trestu odňatia

slobody v rozmedzí od 1 roka do 2 rokov (trestnosť porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona je až na 2 roky trestu odňatia slobody).

Pri ukladaní trestu bral súd do úvahy 1 poľahčujúcu okolnosť, že sa priznala k spáchaniu trestného činu a jeho spáchanie úprimne oľutovala - čoho výsledkom je i dohoda s poškodenou, v rámci ktorej nahradila celú škodu (§ 36 písm. l). Súd zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ a m/ Tr. zákona a to, že spáchala viac trestných činov a, že bola v minulosti už za trestný čin odsúdená.

Súd pri ukladaní trestu bral do úvahy najmä účel trestu s prihliadnutím na okolnosti prípadu. V danom prípade súd mal za preukázané, že obžalovaná sa dopustila prečinu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, čo vylučovalo možnosť opätovného uloženia podmieneného trestu odňatia slobody a tak súd zvažoval, či je účelné a vhodné ako z hľadiska individuálnej tak i generálnej prevencie uložiť trest odňatia slobody, ktorý by bol spojený s jeho výkonom a dospel k záveru, že účel trestu je možné v danom prípade dosiahnuť i trestom povinnej práce v trvaní 40 hodín, ktorý v zmysle § 54 Trestného zákona so súhlasom obžalovaného aj uložil.

Pri ukladaní trestu súd nemohol nebrať do úvahy, že obžalovaná po spáchaní trestného činu prebrala zodpovednosť za spáchaný skutok, dobrovoľne sa dohodla s poškodenou a škodu v plnej miere nahradila. Rovnako postoj obžalovanej k spáchanému prečinu je kritický, svoje konanie oľutovala, pričom súd nemohol nebrať do úvahy i postoj poškodenej, ktorá sa sama vyjadrila, že nechce, aby obžalovaná išla do výkonu trestu odňatia slobody. Z hľadiska účelu trestu má súd za to, že trest by mal primárne postihovať páchatel'a, pritom v danom prípade ide o páchatel'ku, ktorá má 4 maloleté deti a žije v ťažkej sociálnej situácii, kde akýkoľvek výkon trestu odňatia slobody za prečin by bol neprimerane prísny podľa názoru súdu vzhľadom na pomery páchatel'ky a maloleté deti, keďže v jej prípade ide o jedinou osobu, ktorá sa o maloleté deti stará. Je nutné dodať, že obžalovaná svoj čin oľutovala a verbalizovala uvedomenie si zodpovednosti.

Súd má za to, že obžalovanej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienku na jej výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedla riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest povinnej práce. Je to jeden z „alternatívnych trestov“, ktorý považoval súd za primeraný vzhľadom ku vyššie popísaným okolnostiam prípadu. Uložený trest bude pre spoločnosť z hľadiska generálnej prevencie a pre obžalovaného z hľadiska individuálnej prevencie dostatočný a vhodný na jeho prevýchovu.

Na základe vyššie uvedeného preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokových častiach tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolaním môže napadnúť rozsudok obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh, pokiaľ to nie je proti jeho vôli. Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Odvolanie je treba podať na súde, proti ktorému rozsudku smeruje, a to v štyroch vyhotoveniach.